

РЕШЕНИЕ

№ 2514

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **421** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], [населено място], чрез процесуален представител, срещу Решение № 878 от 02.11.2021 г. на Софийски районен съд /КРС/, НО, 95-и състав по НАХД № 9249 по описа за 2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 7/23.04.2021г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7 000 лв., на основание чл. 326, ал. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), за нарушение на чл. 42, ал. 3 от същия закон.

В жалбата се сочат основания за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение като постановено при нарушение на съдопроизводствените правила, при липса на релевантните фактически установявания и необоснованост. Твърди се, че следва да се приложи нормата на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на постановеното решение, както и отмяна на издаденото НП. Претендира се юрисконултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът Председателят на КРС, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва касационната жалба и моли съда да потвърди въззивното решение. Представен е по делото писмен отговор. Претендира

юрисконултско възнаграждение.

Представителят на СГП - прокурор М. Ю. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови оспореното решение, СРС, въз основа на събраните по делото доказателства, е приел за установено, че на 09.11.2020 г. в [населено място] свидетелите А. Г. и Х. Д., инспектори в Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ на КРС, при изпълнение на служебните си задължения, посетили магазин на [фирма], находящ се в [населено място], [улица]. Представили се като клиенти и свид. Д. пожелал да сключи договор за домашен интернет и телевизия. След уточнение на адреса, на който следвало да се ползват услугите, и извършена проверка дали има техническа възможност за това, свид. Д. предоставил на служителката на [фирма] личната си карта, и последната пристъпила към съставяне на договор на служебния си компютър. След изготвянето му свид. Д. бил поканен да положи подпис на електронното устройство, което се намирало пред служителката, без преди това проектът на договора да му бъде предоставен, за да се запознае със съдържанието му. Заедно със служителката двамата положили подписите си по няколко пъти на електронното устройство, след което, вече подписан, договорът бил разпечатан на хартия и предоставен на Д.. Работното място на служителката било оградено с прозрачна преграда, а мониторът на компютъра, на който договорът бил изготвен, бил насочен към нея, при което Д. и Г. нямали видимост към екрана му. Съдържанието на договора не се визуализирало и на електронното устройство, на което били положени подписите. След финализиране на процеса по сключване на договора, свидетелите Д. и Г. се легитимирали и съставили констативен протокол № С-АГ-060/09.11.2020 г., в който описали случилото се. Впоследствие, на 06.01.2021г., в присъствието на упълномощен представител на [фирма], свид. Г. съставила срещу дружеството АУАН № С-001/06.01.2021 г. за извършено нарушение по чл. 42, ал. 3 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения /Общите изисквания/. Въз основа на така издадения АУАН е постановено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени при спазване на законоустановените изисквания, вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя.

Настоящата инстанция счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Действително АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя по съответния за това ред, посочен е издателят на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота.

Настоящата инстанция намира за правилен изводът на СРС за безспорно извършено нарушение на чл.326 от ЗЕС. Съгласно тази разпоредба предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги след подаване на

уведомление по чл. 66, което наруши някое от общите изисквания по чл. 73 и/или специфични задължения, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 15 000 лева. От своя страна, в чл.73 от ЗЕС е доуточнено, че предприятие, което е подало уведомление за осъществяване на обществени електронни съобщения по чл. 66, спазва общи изисквания, определени в зависимост от вида на електронната съобщителна мрежа и/или услуга. Общите изисквания се приемат с решение на комисията при спазване на принципите за прозрачност, равнопоставеност и пропорционалност. ОБЩИТЕ ИЗИСКВАНИЯ при осъществяване на обществени електронни съобщения са издадени от Председателят на Комисията за регулиране на съобщенията и определят условията, правата и задълженията при осъществяване на обществени електронни съобщения от предприятия, които са уведомили КРС за намерението си да осъществяват обществени електронни съобщения, а конкретните права и задължения на предприятията, уведомили комисията за намерението си да осъществяват обществени електронни съобщения, се прилагат към съответното предприятие в зависимост от вида на електронните съобщителни мрежи и/или услуги, чрез които се осъществява дейността им. В чл. 42 от Общите изисквания е посочено, че индивидуалният договор по глава четиринадесета от Закона за електронните съобщения, наричан по-нататък „индивидуалния договор“, се сключва в писмена форма в два еднообразни екземпляра, като в алинея трета е визирано, че преди подписване на индивидуалния договор предприятията са задължени да предоставят на потребителя проекта на договора в цялост за запознаване със съдържанието му. "Потребител" е юридическо или физическо лице, което ползва или заявява ползване на обществена електронна съобщителна услуга. По смисъла на §1 от ДР на ЗЕС, т.50. "Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги" е всяко физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което осъществява по търговски начин електронни съобщения при условията на този закон.

Нарушението е доказано, същото е осъществено чрез бездействие, което е формално, поради което и доказването настъпването на съставомерни последици не се изисква.

Въз основа на извършената проверка, настоящият състав прави извод, че не са налице основанията, предвидени в чл. 348 от НПК, обосноваващи отмяна на решението на СРС, поради което и касационната жалба е неоснователна.

С оглед изхода от спора, основателна е претенцията на ответника по касация за присъждането на разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение, което съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА срещу Решение № 878 от 02.11.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 95-и състав по НАХД № 9249 по описа за 2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за регулиране на съобщенията сумата от 80 (осемдесет) лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: